

ת"פ 66772/11/15 - מדינת ישראל נגד אלדד כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 15-11-66772 מדינת ישראל נ' כהן

בפני כב' השופט אילן סלע

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוזי ירושלים (פלילי)

נ ג ד

המאשימה

הנאשם

אלדד כהן

ע"י ב"כ עוז'ד חגית רוזנברג

阄 דין

הכרעת הדין

1. הנאשם הורשע על פי הודהתו שנייתה במסגרת הסדר טיעון במאות עבירות של קבלת דבר במרמה, בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות, במספר עבירות של זיוף מסמך בכונה לקבל דבר ובנסיבות חמימות, בעבירה של רישום כזוב במסמכי תאגיד, בשתי עבירות של פגעה בפרטיות, בעבירה של התחזות אדם אחר, עבירה של איסור לנוהג בלי רישיון נהיגה ובעבירה של נהיגה ללא ביטוח חובה תקף.

2. כתוב האישום מגולל מסכת של חמייה אישומים בהם נהג הנאשם בדרך של קבלת כספים במרמה, תוך שהוא מנצל מזכוקותיהם של אחרים מחד ונדיותם לבם של אחרים מאידך.

3. באישום הראשון תואר כי הנאשם היה מגובל בפתחת חשבון בנק בישראל והוא חב כספים רבים לנושאים שונים, חלקם אף הגיעו לתביעות כנגדו ופתחו הליכי הוצאה לפועל. בנסיבות אלו, הנאשם החליט לייסד עמותה שתהיה נחזית להיות למטרות צדקה, בעוד שכוננותו הייתה לחתת את כספי הצדקה, בין היתר על מנת לשלם חלק מחובותיו. הנאשם, שסביר בטעות כי לצורך יסוד עמותה נדרש התאגדות של שבעה חברים, מילא, עובר ליום 18.03.10, טופס בקשה לרישום עמותה בו מילא את פרטיו שלו וחתם את שמו, וכן זייף חתימות פרטיים של שישה חברים נוספים נשאי משרה לכארה בעמותה. בהמשך, פנה הנאשם לאדם שהיה בעבר עורך דין אך הושעה לצמצמות מלשכת עורכי הדין, ושילם לו סך של 100 ₪ על מנת שהוא כעוז'ד יאמת את חתימות חברי העמותה הפיקטיביים. ביום 18.03.10 הגיע הנאשם בקשה לרישום העמותה אצל רשם העמותות, ביום 22.03.10 נרשמה עמותה בשם "קרון חסדי נעמי ואסתר" אשר מטרתה העיקרית היא עזרה לנזקקים.

4. בהמשך, ביום 25.03.10 הגיע הנאשם הגיש לרשם העמותות בקשה דוחפה לשינוי שם העמותה, ושוב זייף חתימות של שניים מחברי העמותה הפיקטיביים. ביום 14.04.10 אישר רשם העמותות את שינוי שם העמותה ל"הקרן הכללי למשפחות במצוקה".

עמוד 1

5. לצורך ניהול העמותה, הנאשם ביקש משיימוס מחבריו לפתח חשבונות בנק, על שם העמותה אותה ייסד, בבנק הדואר ובבנק מרכنتיל, והם עשו כך בבקשתו. הם גם היו מורשי החתימה היחידים בחשבונות אלו. הבנקים הנפיקו למורשי החתימה המוחאות של חשבונות הבנק שנפתחו, והנائب עשה שימוש בהמחאות אלה לכיסוי חובותיו האישיים, תוך שהוא זייף את ההמחאות בכתב שחתם עליהם חתימה הנחיתת להיות חתימת בעל הרשות והחשבון בחשבונות בנק אלה.

6. במסגרת פעילות העמותה, הנאשם גיס שלא כדין ובמרמה, לכל הפחות סכום של 141,37 ₪ אותו קיבל מאזרחים שתרמו לעמותה לשם קידום מטרותיה בפרט ולמטרות צדקה בכלל. הכספי שנייס הנאשם שימש לכיסוי חובותיו האישיים והוצאות העמותה.

7. באישום השני ציין כי בסביבות חודש אוקטובר 2011, ביקש הנאשם לאסוף תרומות באמצעות העמותה (הנזכרת באישום הראשון), תוך שהוא שימש בתמונת קטין שהיא חוללה במלת דם נדירה ונזקק להשתלת מוח עצם. זאת עשה הנאשם, מבליל לקבל את אישורו של הקטין או אופטורופסו ומבליל שהוא בכוונתו להעביר את התרומות שיתקבלו לטובת הקטין או מי מטעמו. הנאשם התרים כספים עבור העמותה, תוך שהוא מציג מציג שווה כי הכספי יועברו לצרכי הרפואיים של הקטין ובני משפחתו. בדרך זו הצליח הנאשם לאסוף לכל הפחות סכום של 5,000 ₪, אך הוא לא העביר דבר לקטין או למי מבני משפחתו, וכל הכספי הבלתי של הנאשם יוסי הוצאות העמותה.

8. באישום השלישי תואר כי עבר לשנת 2012, התפרסמה כתבה בעיתון ידיעות אחרונות, ובה תיאור המקרה של קטין נסף שהוא חוללה במלת סרטן ונזקק לטיפולים. הנאשם ראה את הכתבה בעיתון ידיעות אחרונות וכן את מסע פרסום באינטרנט, והחליט לעשות שימוש בקורותיו ובתמונתו של הקטין לצורך גiros כספים לעמותה המתואמת באישום הראשון. הנאשם זייף שני מכתביו המלצה הממליצים לתרום לעמותה; המכתב האחד בזכוף חתימת הרוב עובדיה יוסף והכתב השני בזכוף חתימת הרוב רבינוביץ כדי לעודד את ציבור התורמים לתרום כספים לעמותה.

9. לצורך איסוף התרומות עבור העמותה שכר הנאשם את שירותו של אדם שתפקידו היה להסתובב ברכבו בשכונות בירושלים ולכיזז כרכז למשך כדי למשוך תורמים לתרום לעמותה להצלתו של הקטין. הנאשם ציד את אותו אדם בפוסטרים הנושאים את תמונתו של הקטין תחת שם פיקטיבי ובמחלצות המזויפות. כל זאת עשה הנאשם, ללא קבלת רשותו של הקטין או למי מבני משפחתו.

10. הנאשם הצליח לגייס סכום כסף שאינו ידוע למאשימים, תוך שהוא עבור לאדם שכיר אודוט המקרה 49% מהתרומות שהתקבלו וביתרתו השתמש הנאשם לצורך כיסוי חובותיו האישיים והוצאות העמותה, מבליל שהוא דבר לפחות או לאופטורופסו.

11. באישום הרביעי ציין כי בחודש ינואר 2010 הנאשם פנה למר אריה זילבר (להלן: "המלולן") וביקש ממנו הלוואה בסך של 120,000 ₪ לצורך רכישת מכבסה ברחוב עלי הכהן 21. הנאשם הציע כי יעמיד למולן בטחנות: שטר חוב עליו חתום שלושה ערבים, רישום משוכן על דירתו ברשם המשוכנות וכן המכחאה אישית שלו. ביום 13.01.10 נחתם חוזה ההלוואה בין הנאשם למולן בדירת המלולן בבני ברק. במעמד מתן ההלוואה על סך 120,000 ש"ח,

מסר הנאשם למתלוון המכחאה אישית שלו, רישום המUID על דירתו ברשם המשכונות, וכן שטר חובழוף; היזף מתבטא בכך שהנאשם זיף את חתימתם של שלושת העربים הרשמיים בשטר החובזהזוף. ביום 24.01.10 הנאשם הגיע לרשם המשכונות הודעה על ביטול משכנן, תוך שהוא זיף את חתימתו של המתלוון על הודעה ביטול המשכנן.

12. באישום החמישי צוין כי עובר ביום 15.02.14 הנאשם החזיק בתעודת זהות של מר אשר גד חיים. ביום 15.02.14 עוכב הנאשם על ידי שוטרי תנועה בחשד לביצוע עבירה של נהיגה ללא חגורת בטיחות. הנאשם הודה בפני השוטרים בשם "אשר גד חיים" באמצעות תעודה זהות של אשר, וזאת כיוון שלא היה ברשותו רישיון נהיגה בתוקף באותה העת. השוטרים כתבו דו"ח תנועה על שמו של אשר גד חיים ואפשרו לנאשם להמשיך נהוג.

הסדר הטיעון ורימוקי הצדדים לאישורו

13. המאשימה וב"כ הנאשם הגיעו להסדר שבמסגרתו הודה הנאשם בחמשת האישומים נשוא כתוב האישום.
14. הסדר הטיעון כלל גם הסכמה לעניין העונש, ולפיו עתרו הצדדים במשפט לעונש של 6 חודשים מאסר אשר ירוצו בעבודות שירות, מאסר על תנאי וקנס בסך 15,000 ש"ח אשר ישולם ב-10 תשלומיים.

15. ב"כ המאשימה נימק את ההסדר המקורי, החורג לפחות ממתחם הענישה בכך שהנאשם לקח אחריות והודה במיחס לו וחסר זמן רב של שמיית עדים רבים, בשלוף הזמן מביצוע העבירות ובפרט נוכח הлик שיקום ממשמעויהו שהנאשם עבר. כן צוין שהנאשם הגיע להסדר עם המתלוון באישום הרביעי, הוא המתלוון שנפגע באופן המשמעותי ביוותר, והחזר לו 120,000 נט.

16. ב"כ הנאשם ציינה כי הנאשם הביע חרטה על המעשים שנעשו לפני כשבוע שנים בשנת 2010. הרקע למעשים, הנסיבות כלכליות בעיתות של הנאשם שהביאו אותו לחובות גדולים לבנקים ולארגוני השוק האפור והוא אף הוכיח כפושט רgel. חרף כל זאת, הנאשם לקח אחריות על חייו ועשה שינוי ממשמעותי באורח חייו. הוא התחיל להחזיר את חובותיו ולבוד בעבודה מסודרת. הוא עבר קורסים בהנהלת חשבונות וסדנא להתנהלות כלכלית נבונה. בשנת 2015 הוא החל בהליך טיפול פרטי וכי שעולה ממכtabה של הפסיכותרפיה, הנאשם התמיד בטיפול, עבר שינוי ממשמעותי בדרך מעוררת הערכה והבין בצורה ברורה את הפסול שבמעשיו. כן ציינה כי הנאשם החזר למתלוון את הכספיים שלקה מהנו, כפי שניתן ללמוד מהתכם שנחתם ביניהם. לדבריה, נוכח הлик השיקומי המשמעותי שהנאשם עבר, קבלת האחוריות על המעשים והחרטה עליהם, נכון לאמץ את העונש לו עתרו הצדדים.

17. הנאשם ציין בפני בית המשפט את אמונו בתהlik שuber והשינוי שהתחולל בו.

דין והכרעה

18. בהתאם להלכה הפסוקה, אין בהסכמה הצדדים כדי למנוע מבית המשפט לבחון את העונש המוסכם על פי המבוקעים בחוק, תוך יישום הוראותו בכלל זה הוראות תיקון 113 לחוק (ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 14.02.3)). במסגרת זו יש לבחון את מתחם העונשה ואת העונש הראו' בתוך המתחם במנותק מן ההסדר ולהשוו את העונש המוסכם לעונש שהוא צפוי לנאים אלמלא ההסדר; לבחון מה מידת הקלה שניתנה לנאים במסגרת ההסדר והאם ההסדר מזמן כראוי בין הקלה זו לבין האינטרס הציבורי (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 13.12.4)).

19. במקרה זה, הנאים פעל, פעמי אחר פעמי בדרך של זיופ מסמכים מתוך כוונה לקבל דבר במרמה, בנצלו לשם כך את מצוקתם של אחרים, חולמים ונזקקים מחד, ואת נדיותם לבם של אחרים החפצים לעשות צדקה וחסד. דרך המרימה הובילו אותו גם לזייף מסמכים שהוא בהם כדי להונאות את המתלוון באישום הרביעי ולהוציאו ממנה סך של 120,000 ₪. הנאים הפך את השקר והמרימה לשיטה ובדרך זו גם הזדהה בפני שוטרים באמצעות תעודה זהה של אחר כדי להעלים מהם את עובדת היותו נוגג ללא רישיון ולא ביטוח חובה תקף. מדובר בעבירות שדרשו תכנון מוקדם שגרמו לנזק משמעותי למלווננים אשר סברו כי נתנו כספים לצדקה ולמעשה הם התגלגו לידיים פרטיות. בכך פגע הנאים בזכות הקניין של המלווננים. עבירות התעבורה שהנאים הורשו בה הינה עבירה שנועדה להגן על בטחון הציבור ולמנוע סיכון חי אדם. מדיניות העונשה הנהוגה בעבירות בהן הורשו הנאים, כוללת מאסר בפועל, ובדרך כלל - מאסר שירוצה מאחוריו סורג ובריח. לצד זאת יש לזכור כי הנאים יליד 1981, ביום בן 36, נעדר עבר פלילי.

20. יצוין, כי אכן, מבחינת גובה הנזק, נזקו של המתלוון באישום הרביעי היה הגדול ביותר - 120,000 ₪. ואולם מבחינה אחרת חמורים דזוקא מעשי של הנאים באישומים האחרים, שם הוא גזל את הרבים כשהוא הטעה אנשים רבים לסביר כי הם נתונים כסוף לצדקה. החומרה באה לידי ביטוי בין היתר בכך, שלאלו שכסוף הגיע לנאים במסגרת המעשים המפורטים באישומים הראשון, השני והשלישי, בסוברים כי מדובר בצדקה, לא ניתן להשיב את הגזילה.

21. כבר חכמנו צ"ל עמדנו על חומרת הגניבה מהרבים. כך נאמר בתוספתא (מסכת בבא קמא, פרק י, יד): "הגוזל את הרבים אין יכול לפיסן ולהחזיר להן גזילן". אכן, חכמים תקנו דרך תשובה לגזלי הרבים, בכך שיעשו בכיסף פעולות לטובת הציבור, שייתכן גם הנגזרים יהנו מהם, ובלשון התלמוד (**תלמוד בבלי**, מסכת ביצה דף כת עמוד א): "גזל ואין יודע למי גזל - יעשה בהם צרכי רבים. מי ינhero (=מה הם)? - אמר רב חסדא: בורות שיחין ומערות". בדרך זו, יש "קצת תשובה" למעשי ותיקון חטאו, אך אין בה תיקון שלם כיוון שאינו מшиб לבעים ממונם כראוי (הרב יהושע פלק צ, סמ"ע, חזון משפט, סימן רלא ס"ק לד).

22. לצד זאת הרמב"ם כתב (**משנה תורה**, הלכות תשובה פרק ד, הלכה ו) שעל אף שגזל הרבים הוא מהדברים המעכבים את התשובה כי הגזל אין יודע למי ישיב, אין הם מונעים את התשובה, ואם עשה אדם תשובה מהן הרי זה בעל תשובה. ובהמשך לכך, הרב יחיאל מיכל הלוי אפשטיין (רב העיר נובהרדוק בשלתי המאה ה-19) כתב בספרו **ערעור השולחן** (חוון משפט, סימן שטו, סעיף ג) דברי חיזוק לאדם שבא לעשות תשובה על גזל הרבים: "וכשיעשה צרכי רבים יסבב ה' שכל אחד מהנגזלים או מירושיהם יהנה כפי ערך גזילתו ושימחולו לו והבא לטהר מסעין אותו מן השמים" (וכך כתב גם בספר **אורחות צדיקים** שמחבריו אינם נודע, שער התשובה ד"ה 'בכל אלה'). בМОונ זה, בתשלום קנס לאוצר

המדינה יש עשיית צרכי רבים באופן שיש בהנהה לכל העולם, למי שגזר ממנו וגם לאחרים.

23. לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים וסקلت את מכלול השיקולים הרלוונטיים, ובהתאם להלכה הפסוקה בדבר התערבות בית המשפט בהסדר טיעון, איני סבור כי מדובר באחד מאותם מקרים חריגים בהם יש מקום לסתיה מהסדר הטיעון בשל פגם או פסול משמעותי בשיקולי הטעיה בהגיעה להסדר הטיעון, אף שאין ספק כי מדובר בהסדר המקל עם הנאשם באופן משמעותי בעונש החורג מהעונש ההולם במקרה זה (ע"פ 1958/1998 פלוני נ' מדינת ישראל, פ"ד נ(1) 577, 609 (2002); ע"פ 3068/10 פלונית נ' מדינת ישראל (פורסם ב번호, 1.11.10)). הצדדים טענו לקשהים הצפויים בניהול המשפט, לרבות ריבוי עדים; לחילוף הזמן מביצוע העבירות, לשיקום שעבר הנאשם, ובשים לב לאינטראס הציבורי שbehagת הדית הנאשם ובקבלת אחוריותו למשעיו והאיןטרס הציבורי במובנו הרחב - החיסכון בזמן השיפוטי ובמשאבי הטעיה והאיןטרס הקיים בניצול יעל של המשאים שבידי כלל גורמי האכיפה; ציפיותו של הנאשם, אשר הודה על סמר הסדר טיעון ויתר על זכותו לניהול הליך, איני סבור כי ניתן לומר כי ההסדר סופה מהగבולות שנקבעו בפסקה לעניין הסדרי טיעון (ע"פ 1958/1998 בענין פלוני, בעמ' 608; ע"פ 2021/2021 מצגר נ' מדינת ישראל (פורסם ב번호, 30.04.17)). גם יש לציין כי בהתאם לסעיף 40 לחוק העונשין, בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם כאשר השתכנע כי יש סיכוי ממשי בשיקומו של הנאשם.

24. בשים לב לך, אני מאשר את ההסדר ומשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 6 חודשים מסר אשר ירצו בעבודות שירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובכפוף לה.

הנאשם יתייצב ביום 23.10.17 עד השעה 09:00 ביחידת עבודות שירות, מפקדת מחוז דרום בbara שבע.

ב. 6 חודשים מסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור על אחת מהעירות בהן הורשע או כל עבירה רכוש אחרת מסווג פשע בתוך 3 שנים מהיום.

ג. 3 חודשים מסר אותם לא ירצה הנאשם אלא אם כן יעבור על אחת מהעירות בהן הורשע או כל עבירה רכוש אחרת מסווג עונן בתוך 3 שנים מהיום.

ד. קנס בסך 15,000 ₪ אשר ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים, הראשון עד ליום 1.11.17 ובכל 1 לחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים יביא לפירעון מיידי של כל היתרה.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ה' תשרי תשע"ח, 25 ספטמבר 2017, במעמד המתיאצבים.

